

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Перник, 17.04.2015г

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд-Перник в открито съдебно заседание проведено на тридесет и първи март през две хиляди и петнадесета година в състав:

Съдия: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М. ***като разгледа докладваното от съдия Георгиев адм. дело № 21 по описа на Административен съд Перник за 2015 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 213 и сл. от ЗУТ във вр. с чл. 146 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от Е.Й.Д.,*** против обективиран в писмо изх. № 14/ТР-5427-1 от 05.12.2014г. отказ на зам. кмета на Община Перник да издаде виза за проектиране на строеж "Гараж" в УПИ VIII-3949, кв.331 по плана на гр. Перник. Имота е собственост на жалбоподателя.

В жалбата се излагат доводи, че е налице индивидуален административен акт, който е незаконосъобразен. Същият е постановен от некомпетентен орган и при допуснати съществени процесуални нарушения. Процесуалният пълномощник на жалбоподателя иска съдът да отмени отказа и да се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата-зам. кмета на Община Перник не взима отношение по жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесния акт като негов адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

В община Перник с вх. № 14/ТР-5427 от 18.11.2014г. е постъпила молба от жалбоподателя с искане за издаване на виза за проектиране на гараж в УПИ VIII-3949, в кв. 331 по плана на гр. Перник. Към молбата е приложен нотариален акт № 133 от 25.04.2013г.

В срока по чл. 140, ал. 1 от ЗУТ с писмо изх. № 14/ТР-5427-1 от 05.12.2014г. зам. кмета на Община Перник е отказал да издаде виза за проектиране. Посочил е, че в този имот има изграден незаконен строеж, който е обективиран в констативен акт № 13/ТР-3466-2 от 25.09.2013г. и поради тази причина разрешение за строеж не може да бъде издадено докато незаконния строеж не се премахне.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а да провери

законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. С оглед на това и при установената по-горе фактическа обстановка съдът намира подадената жалба за основателна. Доводите за това са следните:

Производството по издаване на оспорения с жалбата административен акт е започнало по повод молба-заявление вх. № 14/ТР-5427 от 18.11.2014г. на Е.Д. "за издаване на виза за проектиране" във връзка с негово намерение да изгради гараж в УПИ VIII-3949, в кв. 331 по плана на гр. Перник. Искането определя производството като относимо към разпоредбата на чл. 140 от ЗУТ.

Визата за проектиране, респ. отказът да бъде издадена такава, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК във връзка с чл. 214 от ЗУТ. С нея се определят параметрите на допустимото застрояване в даден поземлен имот – чл. 140, ал. 2 и ал. 3 от ЗУТ и е предпоставка за одобряване на инвестиционен проект – чл. 144, ал. 1, т. 2, както и за учредяване на право на строеж-чл. 180 от ЗУТ и за издаване на разрешение за строеж по чл. 148 от ЗУТ. В определените от закона случаи визата за проектиране допълва или замества застроителния план. Поради това отказът за издаване на виза за проектиране подлежи на оспорване.

Настоящият съдебен състав преценява оспорваното писмо като такова издадено от некомпетентен орган. Това е така, защото съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗУТ, компетентния орган да издаде виза за проектиране е главния архитект на общината. По аргумент на противното, той е и органът, който постановява отказите за издаване на виза за проектиране. При липсата на данни за проведена процедура по пар. 1, ал. 3 и ал. 4 от ДР на ЗУТ, като не е изпратил заявлението по компетентност на главния архитект на община Перник, а се е произнесъл с оспорения изричен отказ, зам. кмета на община Перник е издал нищожен индивидуален административен акт, който следва да се прогласи като нищожен в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Разпоредбата на чл. 140 от ЗУТ сочи като единствено компетентен орган да се произнесе по основателността на искането за издаване на виза за проектиране главния архитект на общината. В случая е на лице отказ извършен от материално некомпетентен орган – зам. кмет на общината, което е съществен порок водещ до нищожност на административния акт. В тази връзка е Решение № 11637 от 8.10.2009 г. на ВАС по адм. д. № 5561/2009 г., II о., докладчик председателят Ангел Калинов

С оглед изложеното по-горе, съдът счита за безспорно доказано, че обжалвания административен акт е нищожен, като издаден от материално некомпетентен орган, и с оглед на това е безпредметно да се обсъждат доводите за незаконосъобразност на същия поради липса на мотиви и противоречие с материално-правни норми.

Оспорването се явява основателно и следва да се уважи, като съдът обяви нищожността на обжалвания отказ и се върне преписката на компетентния административен орган за произнасяне.

При това решение на спора искането на оспорващата страна за възстановяване на направените разноски следва да се разгледа. Отговорността на страните за разноски по чл. 143 от АПК във връзка с чл. 78 от ГПК е функционално обусловена от изхода на спора. Поради това разпоредбата на чл. 81 от ГПК предвижда, че с оглед изхода на спора съдът се произнася и по исканията на страните за разноски във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция. За да бъдат присъдени,

разноските трябва да бъдат поискани от страните пред инстанцията, за производството пред която са направени. Искането за разноси следва да бъде заявено най-късно до приключване на устните състезания в съответната инстанция, тъй като само в този случай съдът може да съобрази и да разпреди разносите по правилата на чл. 78 от ГПК с акта, с който разрешава спора по същество или прекратява производството по делото. Заявяването на искането за разноси до приключване на устните състезания е условие за присъждане на разноси, както и в хипотезата на чл. 248 от ГПК, в която съдът се произнася по разносите с допълнителен акт. Това е крайният срок, до който всяка от страните може да направи възражение за прекомерност на заплатеното от другата страна по спора адвокатско възнаграждение, обосновано с визираните в чл. 78, ал. 5 от ГПК предпоставки за намаляването му. В случая искане за присъждане на разноси е направено едва в писмените бележки от страна на пълномощника на жалбоподателя постъпили по делото на 07.04.2015г. Нито в жалбата, по която е образувано производството, нито в откритите съдебни заседания и в заседанието, с което е даден ход по същество е правено такова искане, поради което същото е преклудирано като несвоевременно направено и ще се отхвърли като неоснователно.

Воден от горното, Административен съд Перник, на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на Е.Й.Д.,*** нищожността на обективизиран в писмо изх. № 14/ТР-5427-1 от 05.12.2014г. отказ на зам. кмета на Община Перник да издаде виза за проектиране на гараж в УПИ VIII-3949, в кв. 331 по плана на гр. Перник.

ИЗПРАЩА преписката на главен архитект на Община Перник за произнасяне по молба вх. № 14/ТР-5427 от 18.11.2014г. в срока в чл. 140, ал. 1 от ЗУТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/

